

Feridun Maden

Doğum tarihi:
2010

Vefat tarihi:
29.10.2017

Vefat sebebi:
Ege'de boğulma

Ayrı bir feryattı, evlat acısıydı Feridun!

YA ZI Süvari Öztürk
Sanatçı

Fotis Anagnostou, kendi küçük atölyesinde gitar üretimi ve tamiri yapan bir dostumdur. Fotis; sanatın, müziğin ruhuna ve gücüne inanan, sözlerin ardında gözlerin ifadesini okuyan ve dinin, dilin, kimliğin ötesinde gönlün rengine aldırış eden bir usta, bir müzisyendi. Müziğimi ve şarkılarımın manasını sordu bana bir gün. Enkaz dedim, Şafak dedim, 13 Gece dedim, Kör Perçin dedim ve Feridun.

Feridun, Maden ailesinin en küçük çocuğu. Soğuk bir Kasım gecesinde Ege sularında can veren o masum aile, baba Hüseyin, anne Nur, çocukları Bahar, Nadire ve Feridun... En çok da Feridun'un hikâyesinde gözleri bir ayrı baktı bana Fotis'in.

Ayrı bir feryattı çünkü o, ayrı bir dramdı, evlat acısıydı, hasretiydi. Benimle ve şarkımla birlikte gönlüden ah çekmişti Fotis. Dinledi, bir daha dinledi ve bir daha. Bizim olduğu kadar onun da şarkısıydı bu, çünkü bizim ellerimizden kayarken Feridun, umudunu Fotis'in ülkesine bağlamıştı. Sürgünü Yunanistan'a idi o çocuğun... Dost kimdi, düşman kim? Feridun'u Ege'nin soğuk sularına iten eller miydi eş ve dost?

Feridun'un bir nefes bulma ümidiyle göç ettiği Yunan yurdu muydu düşman? İşte dostun düşmanın belli olmadığı ve izlerin birbirine karıştığı bir dönemde biz Fotis ile oturmuş şarkılarımdan bahsediyorduk.

BİLİYOR MUSUN DEDİM FOTİS...

Biliyor musun Fotis dedim, benim aslında içime sinmiyor bu şarkım. Bir yanı eksik ve bana yarım geliyor. Feridun'un hatırasını ve şarkısını onu Ege Denizi'ne iten eller mi hak ediyordu,

yoksa onun cansız bedenini o suların alıp, gözyaşları içinde defnedilen eller mi? Kimdi dost, kimdi düşman? Var mısın dedim, bu şarkımı iki dilde yapalım ve bu hatırayı paylaşalım. Heyecanla ayağa kalkmıştı Fotis, sanat işte budur, paylaşmaktır ve köprüler kurmaktır dedi ve sarılmıştı bana.

"Ach Feridun, Ach Pedi Mou" dedi.

"Ah Feridun, ah çocuğum" yani...

Uzun ve hummalı bir çalışma sonucu şarkımın bir bölümünü çevirdi benim için ve kendi stüdyosunda şarkımın basgitar kayıtlarını

yapmıştı. Bir kelime dahi Yunanca bilmeyen bana yeni şarkımızın hece hece, kelime kelime telaffuzunu öğretmişti. Ruhunu katmıştı şarkıma, sevgisini ve emeğini katmıştı. Onun ülkesini, Yunanistan'ı bir gün birlikte ziyaret edecek, bu şarkımı sahnede birlikte çalıp söyleyecektik ve bana Atina'nın en güzel yerlerini

gezdirecekti. Gelip çattı o güzel gün. Atina'da bir konsere davet edildim ve ilk aklıma gelen isim Fotis oldu. Onu heyecanla arayacaktım, haydi diyecektim, gidelim birlikte.

İŞTE O HAYALİM YARIM KALDI

Ulaşamayacaktım ben Fotis'e, bulamayacaktım onu. Telefon numarası iptal edilmişti, kapanmıştı atölyesi. Son bir umut internet sitesine bakmak istedim, belki değişmişir dedim iletişim bilgileri. Bir yazıyla karşılaştım: "RIP – Fotis Anagnostou"

Bas gitaristi olduğu o Avrupa'nın en güzel Blues orkestralarından biriyle 'RIP' adında yeni bir şarkı mı yayınlamışlar diye düşündüm? Hayır, ölüm haberi idi bu. RIP, "Rest In Peace" demektir. Çok üzülüm, ağladım ve günlerce acısını hissettim. Bir yanım eksik gidecektim Atina konserime ve yalnızlığı iliklerime kadar hissedecektim. Mezar başında duracak, en güzel temennileri geçirirken gönlümden, onun Feridun için yazdığı Yunanca şarkı sözlerini fısıldayacaktım kendi toprağına.

"Poses meres perasan pou, petakses hia ton paradiso?" / Kaç gün oldu sen gideli, uçalı gökyüzüne sen?

Sen, Fotis Anagnostou, sürgün gecelerin vazgeçilmez ve yeri dolmaz dostu, bil ki seni unutmuyacağım asla ve unutturmayacağım. Gönlümden yerin hep kalacak ve sıcaklığını asla yitirmeyecek. Daha kırk yıl yaşar mıyım bilmem, ama ömrüm boyunca bir hatır kalacaksa, o da senin atölyende, senin tütünü'nün dumanına ve kokusuna eşlik eden o acı kahvenin hatırı olacak. Melekler yoldaşın olsun dostum ve yattığın yer incitmesin seni. Gittiğin yerde Feridun gelip bulsun seni, amcağığın desin, asla bırakmam elini, çünkü en karanlık gecemde sen de unutmادين beni...